

पराजितन्तु राधेयं दृष्ट्वा भीमेन संयुगे । ततः परं किमकरोत् पुत्रो दुर्योधनो मम ।
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ विमुखं प्रेत्य राधेयं सूतपुत्रं महाहवे । पुत्रस्तव महाराज सोदर्यान् समभाषत ।
 शीघ्रं गच्छत भद्रं वो राधेयं परिरक्षत । भीमसेनभयागाधे मज्जन्तं व्यसनार्णवे ।
 ते तु राजा समादिष्टा भीमसेनं जिघांसवः । अभ्यवर्तन्त संक्रुद्धाः पतङ्गाः पावकं यथा ।
 श्रुतवान् दुर्द्धरः क्राथो विविक्षुर्विकटः समः । निषङ्गी कवची पाशी तथा नन्दोपनन्दकौ ।
 दुष्प्रधर्षः सुबाहुश्च वातवेगसुवर्चसौ । धनुर्धाहि दुर्मदश्च जलसन्धः शलः सहः ।
 एतैरथैः परिवृता वीर्यवन्तो महाबलाः । भीमसेनं समासाद्य समन्तात् पथ्यवारयन् ।
 ते व्यमुञ्चञ्चरव्रातान्नानालिङ्गान् समन्ततः । स तैरभ्यर्द्यमानस्तु भीमसेनो महाबलः ।
 तेषामापततां क्षिप्रं सुतानां ते जनाधिप । रथैः पञ्चदशैः सार्द्धं पञ्चाशदहनद्रयान् ।
 विविक्षास्तु ततः क्रुद्धो भस्मेनापाहरञ्छिरः । भीमसेनो महाराज तत् पपात हतं भुवि ।
 सकुण्डलशिरस्त्राणं पूर्णचन्द्रेपमं तथा । तं दृष्ट्वा निहतं शूरं भ्रातरः सर्वतः प्रभो ।
 अभ्यद्रवन्त समरे भीमं भीमपराक्रमं । ततोऽपराभ्या भस्त्राभ्या पुत्रयोस्ते महाहवे ।
 जहार समरे प्राणान् भीमो भीमपराक्रमः । तौ धरामनुपद्येतां वातरुग्नाविव द्रुमौ ।
 विकटश्च समष्टौ भौ देवपुत्रसमौ नृप । ततस्तु लरितो भीमः क्राथं निन्ये यमचयं ।
 नाराचेन सुतीक्ष्णेन स हतो न्यपतद्भुवि । हाहाकारस्ततस्तीव्रः संबभूव जनेश्वर ।
 बध्यमानेषु वीरेषु तव पुत्रेषु धन्विषु । तेषां सुलुलिते सैन्ये पुनर्भीमो महाबलः ।
 नन्दोपनन्दौ समरे प्रेषयद्यमसादनं । ततस्ते प्राद्रवन् भीताः पुत्रास्ते विकलीकृताः ।
 भीमसेनं रथे दृष्ट्वा कालान्तकयमोपमं । पुत्रास्ते निहतान् दृष्ट्वा सूतपुत्रः सुदुर्मनाः ।
 हंसवर्णान् हयान् भूयः प्रेषयद्यत्र पाण्डवः । ते प्रेषिता महाराज मद्रराजेन वाजिनः ।
 भीमसेनरथम्प्राप्य समसज्जन्त वेगिताः । स सन्निपातस्तुमुलो घोररूपो विशाम्पते ।
 आसीद्रौद्रो महाराज कर्णपाण्डवयोर्मध्ये । दृष्ट्वा मम महाराज तौ समेतौ महारथौ ।
 आसीदुद्धिः कथं युद्धमेतदद्य भविष्यति । ततो भीमो रणस्त्राघी ह्लादयामास पत्रिभिः ।
 कर्णं रणे महाराज पुत्राणां तव पश्यतां । ततः कर्णो मृशं क्रुद्धो भीमं नवभिरायसैः ।
 विव्याध परमास्त्रज्ञो भलैः सन्नतपर्वभिः । आहतः स महाबाहुर्भीमो भीमपराक्रमः ।
 आकर्णपूर्णैर्विशिखैः कर्णं विव्याध सप्तभिः । ततः कर्णो महाराज आशीविष इव श्वसन् ।
 शरवैर्षण महता च्छादयामास पाण्डवं । भीमोऽपि तं शरव्रातैश्छादयित्वा महारथं ।
 पश्यतां कौरवेयाणां विननर्द् महाबलः । ततः कर्णो मृशं क्रुद्धो दृढमादाय कार्मुकं ।
 भीमं विव्याध दशभिः कङ्कपत्रैः शिलाशितैः । कार्मुकश्चास्य चिच्छेद भस्मेन निशितेन च ।
 ततो भीमो महाबाहुर्हमपटुविभूषितं । परिधं धारमादाय मृत्युदण्डमिवापरं ।
 कर्णस्य निधनाकाङ्क्षी चिक्षेपातिबलो नदन् । तमापतन्तं परिधं वज्राशनिसमस्वनं ।

२३५

२३५०

२३५५

२३६०

२३६५

२३७०